नान्तकः सर्वभूतानां न पुंसां वामलोचनाः ॥ १५३ ॥
रक्षो नास्ति क्षणो नास्ति नास्ति प्रार्थयिता नरः ।
तेन नारद नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥ १५४ ॥
तथा च। यो मोहान्मन्यते मूढो रक्तेयं मम कामिनी ।
५ स तस्या वशगो नित्यं भवेत् क्रीडाशकुन्तवत् ॥१५५॥
तासां वाक्यानि कृत्यानि स्वल्पानि सुबहून्यपि ।
करोति यः कृतैर्लोके लघुत्वं याति सर्वतः ॥ १५६ ॥
स्त्रियं च यः प्रार्थयते सन्निकर्षं च गच्छति ।
ईषच्च कुरुते सेवां तमेवेच्छन्ति योषितः ॥ १५७ ॥
१० अनर्थत्वान्मनुष्याणां भयात् परिजनस्य च ।
मर्यादायाममर्यादाः स्त्रियस्तिष्ठन्ति सर्वदा ॥ १५८ ॥
नासां कश्चिदगम्योऽस्ति नासां च वयसि स्थितिः ।
विरूपं रूपवन्तं वा पुमानित्येव भुञ्जते ॥ १५९ ॥
रक्तो हि जायते भोग्यो नारीणां शाटको यथा ।
१५ घृष्यते यो दशालम्बी नितम्बे विनिवेशितः ॥ १६० ॥
अलक्तको यथा रक्तो निष्पीड्यः पुरुषस्तथा ।
अबलाभिर्बलाद्रक्तः पादमूले निपात्यते ॥ १६१ ॥

एवं स राजा बहुविधं विलप्य तत्प्रभृति दन्तिलस्य प्रसादपराङ्मुखः सञ्जातः। किं बहुना। राजद्वारप्रवेशोऽपि तस्य निवारितः। दन्ति
२० लोऽप्यथाकस्मादेव प्रसादपराङ्मुखमवनिपतिमवलोक्य चिन्तयामास। अहो साधु चेदमुच्यते ।

को ऽर्थान् प्राप्य न गर्वितो विषयिणः कस्यापदो ऽस्तं गताः
स्त्रीभिः कस्य न खण्डितं भुवि मनः को नाम राज्ञां प्रियः ।
कः कालस्य न गोचरान्तरगतः को ऽर्थी गतो गौरवं
२५ को वा दुर्जनवागुरासु पतितः क्षेमेण यातः पुमान् ॥ १६२ ॥